

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/ 355 /2017/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

2/2018. (I. 25.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) a panaszos¹ 2017. augusztus 28-án meghatalmazott jogi képviselője útján előterjesztett **panaszát** a 2018. január 25-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

m e g k ü l d i a z O r s z á g o s R e n d ő r f ő k a p i t á n y n a k .

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben **alapjogot súlyosan sértő intézkedésre került sor.**

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos meghatalmazott jogi képviselője útján 2017. augusztus 28-án elektronikus úton terjesztett elő panaszt a vele szemben 2017. augusztus 24-én foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban.

I.

A panaszos beadványában előadta, hogy a felmerülő gyanúhoz viszonyítva aránytalanul túlzott súlyú, valamint az egyéb körülmények összevetéséből eredően alaptalan nyomozati cselekmények végrehajtására került sor 2017. augusztus 24-én, reggel 4 óra 30 perckor a panaszossal szemben a lakhelyén.

A panaszoshoz dörömbölve érkeztek a rendőrök. A panaszos férje nyitott ajtót. A panaszos előadása szerint semmi szükség nem volt arra, hogy a környéken lakó, békésen alvó szomszédokat felébresszék. A panaszosnak problémát jelent, hogy magyarázkodnia kellett, hogy hajnalban mi okból mentek hozzá hangoskodó rendőrök. A panaszos jogi képviselője szerint már a házkutatás, illetve a hűtőben talált kapor lefoglalása sem volt jogszabályszerű. A házkutatást követően, miután az eljáró rendőrök semmi értékelhetőt nem találtak. A panaszost előállították tanúként a K. Rendőrkapitányságra, mely körülményt a Be. szerint túrni köteles, azonban a panaszos jogi képviselőjének véleménye szerint semmi nem adhat magyarázatot arra, hogy a tanút a kapitányságon való előállítását követően miért verték bilincsbe, azaz korlátozták személyi szabadságában. A panaszos a személyi szabadság korlátozásáról igazolást nem kapott. A panaszost a rendőrségről 8 óra 30 perckor engedték ki. A kényszerintézkedés alkalmazására a panaszos nem adott okot, büntetlen előéletű, meglett korú, aki

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

egész életét törvénytisztelő módon élte le. A panaszos jogi képviselőjének álláspontja szerint a kényszerintézkedésnek sem az objektív, sem a szubjektív alapja nem állt fenn, hiszen a panaszos az ügyben tanú volt, és magatartása sem alapozta meg azt, hogy őt megbilincseljék.

II.

A Testület az ügy érdemi vizsgálata, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért az illetékes rendőri szervtől, valamint kérte az ügygel kapcsolatos rendőrségi dokumentumok és a konkrét kérdésekkel kapcsolatos rendőrségi álláspont megküldését. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) Sz. B. r. őrmester és H. F. r. törzsőrmester a 2017. augusztus 24-én készült jelentés előállítás végrehajtásáról, kényszerítő eszköz alkalmazásáról című dokumentumban rögzítették az intézkedés során történeteket.

A dokumentum szerint az Rtv. 29.§ (1) bekezdése szerint került sor a panaszos igazoltatására, a 33.§ (2) bekezdés b) pont szerint a bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható személy előállítására, az Rtv. 31.§ (1) bekezdése szerint a személyi szabadságában korlátozott személy átvizsgálására, és a 33.§ (2) bekezdés c) pont szerint vérvétel, mintavétel elvégzéséhez történő előállításra.

A jelentés szerint 2017. augusztus 24-én 5 óra 20 perckor jelentek meg a rendőrök a panaszos lakóhelyén, mivel a hatóságnál folyamatban lévő ügyben házkutatás, kényszerintézkedés végrehajtását kellett foganatosítaniuk. A lakóingatlan kerítése előtt az utcáról „Jó reggelt” Rendőrség.” mondat kiabálására az ingatlanból egy férfi ment ki, akivel közölték, hogy a rendőrök, hogy kit keresnek, és aki beengedte őket az ingatlanba. Az ingatlan bejáratától bal felé eső első szobájának ágyában feltalálásra került a panaszos, aki éppen aludt. A panaszos felkelt, majd a rendőrök köszöntek neki, nevüket, rendfokozatukat közölték az intézkedés céljával együtt, majd 5 óra 26 perckor a panaszost intézkedés alá vonták. A házkutatási határozat egy példányát átadták. A panaszossal szemben ruházatátvizsgálást foganatosítottak, közbiztonságra különösen veszélyes eszköz nem került feltalálásra. Mivel feltételezhető volt, hogy bűncselekményt követett el, ezért mintavétel végett a K. Rendőrkapitányságra előállították. A panaszos lakásán tartott házkutatás eredményre nem vezetett.

A panaszos szállítása nem az erre a célra kialakított szolgálati járművel történt, így szökése megakadályozása végett bilincs kényszerítőeszközt alkalmaztak a rendőrök 5 óra 28 perckor a járműben, melyre figyelmeztetés történt.

A kapitányságon kábítószer gyorseszteszt került alkalmazásra, mely negatív eredményt mutatott.

Az előállítás okáról a tájékoztató kiadásra került, az előállítás idejéről szóló igazolás kiadásra került. Ezek átvételéről szóló nyilatkozatot a panaszos aláírásával igazoltan átvette.

2) Az igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról című dokumentum szerint a panaszos előállítása 2017. augusztus 24-én 5 óra 26 perctől 8 óra 20 percig tartott. A dokumentumon kifejezetten feltüntetésre került, hogy annak egy példányát a panaszos átvette, ezt aláírásával megerősítve igazolta a panaszos is.

3) T. Z. r. alezredes 2017. szeptember 28-án készült kapitányságvezetői átiratában az alábbiak szerint foglalta össze az intézkedést.

A K. Rendőrkapitányságon *** bü. számon nyomozás elrendelésére került sor, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 176.§ (1) bekezdésébe ütköző, és aszerint minősülő kínálással, átadással, forgalomba hozatallal, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének megalapozott gyanúja miatt, melynek kapcsán K. városban összehangolt rendőri intézkedések keretében több helyszínen házkutatások, előállítások foganatosítására került sor. Az eljárás során gyanú merült fel arra vonatkozólag, hogy a panaszos birtokában, lakásán kábítószer (marihuána) található, emiatt a panaszos lakásán házkutatást foganatosított a K. Rendőrkapitányság bünyügyi szolgálat állományába tartozó D. Zs. r. főtörzszászlós, és a közrendvédelmi szolgálat állományába tartozó H. F. r. őrmester és Sz. B. r. őrmester.

A házkutatást az intézkedők a *** bü. számon készült határozat alapján, a nyomozás érdekeire tekintettel kora reggeli időpontban hajtották végre a panaszos lakóházában, mely teljesen körbekerített. Az intézkedők a helyszínre érkezve azt tapasztalták, hogy az ingatlan kerítésének nyílászárói be voltak zárva, csengő nem volt felszerelve. Az ingatlan bejáratú kapuján kopogtatásra, valamint a hangosan elmondott „Jó reggelt! Rendőrség.” felszólításra a kaputól körülbelül 2 méterre található nyitott

szobaablakban egy férfi jelent meg, akinek kérdésére a r. főörzsaszízlós közölte, hogy a rendőrségtől érkeztek, és felszólította, hogy az ingatlanba történő bejutást tegye lehetővé.

A felszólítást követően a férfi kilépett az ingatlanból és kinyitotta a kaput. Az intézkedők köszönést követően igazolták magukat, a határozat felmutatása mellett közölték a rendőri intézkedés tényét és okát, mire a férfi az ingatlanba kényszer nélkül belépést biztosított részükre.

A házkutatást 2017. augusztus 24-én 5 óra 28 perckor kezdték meg, és 6 óra 10 perckor befejezték. A nyomozási cselekményekről készült jegyzőkönyvet a kényszerintézkedést szenvedő panaszos aláírta, az irat alapján nem élt panasszal a házkutatás módja ellen.

Ezt követően – tekintettel arra, hogy a panaszos esetében fennállt a kábítószer fogyasztás gyanúja – személyi szabadságot korlátozó intézkedés keretében előállításra került a K. Rendőrkapitányság objektumába. Az előállítása K. városból a K. Rendőrkapitányság épületébe történt, mely során a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 48.§ c) pontja alapján – figyelemmel a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 41.§ (6) bekezdés ab) pontjában foglaltakra – kényszerítő eszközt, bilincset alkalmaztak a szökés megakadályozása érdekében, melynek oka az volt, hogy az átkísérés nem erre rendszeresített gépkocsival történt, emiatt fennállt az előállított személy szökésének a veszélye.

A K. Rendőrkapitányságon negatív eredményű kábítószer gyorsteszt alkalmazását követően a panaszost szabadon bocsátották, az előállítás során az intézkedők által készített iratok szerint a panasszal nem élt a személyi szabadság korlátozásával kapcsolatos intézkedéssel szemben, az igazolás egy példányát átvette. Ezt követően a főörzsaszízlós tanúként kihallgatta a panaszost, melyről jegyzőkönyv készült (csatolva). A panaszos a tanúkihallgatása során sem élt panasszal, kifogással a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

4) A rendőrség csatolta a házkutatás elrendeléséről szóló határozatot, a jegyzőkönyv házkutatásról című dokumentumot, a panaszos által aláírásával igazoltan átvett tájékoztatót az előállított személy jogairól, a tájékoztatót a Testület tevékenységéről, valamint a panaszos nyilatkozatát az előállítása során igényelt étkezésről, dohányzás biztosításáról, stb.. Ezen dokumentumok ismertetéstől a Testület eltekint, mivel a tényállás szempontjából releváns, kiegészítő információt nem tartalmaznak.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, továbbá a VI. cikkben foglalt magánlakás sérthetlenségéhez fűződő jogát, valamint XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.**

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrség a panaszost indokoltan, kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonta-e intézkedés alá.

A rendőrségi tájékoztatás szerint a K. Rendőrkapitányságon *** bü. számon nyomozás elrendelésére került sor, a Btk. 176.§ (1) bekezdésébe ütköző, és aszerint minősülő kínálással, átadással, forgalomba hozatallal, kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének megalapozott gyanúja miatt, melynek kapcsán K. városban összehangolt rendőri intézkedések keretében több helyszínen házkutatások, előállítások foganatosítására került sor. Az eljárás során gyanú merült fel arra vonatkozólag, hogy a panaszos birtokában, lakásán kábítószer (marihuána) található, emiatt a panaszos lakásán házkutatást foganatosított a K. Rendőrkapitányság.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteltben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait”.

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Szolgálati Szabályzat az Rtv. előírásait a következőkkel egészíti ki. A 9. § (1) bekezdése alapján a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy - jogszabály által meghatározott esetekben - helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége megghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A rendőrségi iratok egységesen a bűncselekmény elkövetésének gyanúját jelölik meg a rendőri intézkedés alapjaként. Felmerült a jogsértés elkövetésének gyanúja, melyre a Btk. 176.§-a szerinti kábítószer-kereskedelem tényállása hívható fel, mely szerint, aki kábítószerrel kínál, átad, forgalomba hoz, vagy azzal kereskedik, büntetett miatt két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A Testület véleménye szerint a rendőrséget intézkedési kötelezettség terhelte a bűncselekmény felderítése érdekében.

Mindezek alapján a Testület megállapította, hogy fennállt a kábítószer-kereskedelem bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amelyet a rendőröknek helyszíni intézkedéssel ellenőrizniük kellett. A rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget tettek, emiatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az intézkedés foganatosítása által.

2) A panaszos beadványában kifejezetten hangsúlyozta, hogy előállítását nem kifogásolja, azonban az előállítás során alkalmazott bilincs-használatot sérelmezi.

A panaszos előadása szerint érthetetlen számára, hogy az előállítás során miért verték bilincsbe, azaz korlátozták személyi szabadságában.

A rendőri tájékoztatás szerint, tekintettel arra, hogy a panaszos esetében fennállt a kábítószer fogyasztás gyanúja, személyi szabadságot korlátozó intézkedés keretében előállításra került a K. Rendőrkapitányság objektumába. Az előállítása K. városból a K. Rendőrkapitányság épületébe történt, mely során az Rtv. 48.§ c) pontja alapján – figyelemmel a Szolgálati Szabályzat 41. § (6) bekezdés ab) pontjában foglaltakra – kényszerítő eszközt, bilincset alkalmaztak a szökés megakadályozása érdekében, melynek oka az volt, hogy az átkísérés nem erre rendszeresített gépkocsival történt, emiatt fennállt az előállított személy szökésének a veszélye.

Az Rtv. 15.§ (1) bekezdésében rögzített arányossági követelmény szerint, a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.

A kényszerítő eszközök alkalmazásának követelményeit a 16.§ (1) bekezdése rögzíti, eszerint a rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén, az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható.

Az Rtv. 48. § c) pontja szerint, a rendőr bilincset alkalmazhat a személyi szabadságában korlátozni kívánt vagy korlátozott személy szökésének megakadályozására.

A Szolg. Szab. 39. § (1) szerint az Rtv. szerinti kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az intézkedés alá vont magatartása, ellenszegülésének mértéke annak Rtv. szerinti alkalmazását indokolja. A nagyobb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz akkor alkalmazható, ha a kisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással járó kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre vagy sikere eleve kilátástalan.(2) Az intézkedés alá vont személy magatartása szempontjából a rendőr az alábbiak szerint tesz különbséget: a) passzív ellenszegülést tanúsító személy, aki a rendőri intézkedés során a számára jogszerűen adott rendőri utasításokat nem hajtja végre, de tevőleges ellenszegülést nem mutat, b) aktív ellenszegülést tanúsító személy, aki nem veti magát alá a jogszerű rendőri intézkedésnek, magatartásával fizikai erőlkifejtés útján is igyekszik azt megakadályozni, c) támadó magatartást tanúsító személy, aki az intézkedő rendőrré, valamint a támogatására vagy védelmére kelt személyre rátámad. (3) A kényszerítő eszköz alkalmazását jól hallható, közérthető és határozott módon a következő sorrendben meg kell előznie: a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólításnak, „a törvény nevében” szavak előrebocsátásával, valamint b) a figyelmeztetésnek, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.

A Szolg. Szab. 41. §-a részletezi, annak (1) bekezdése példálózó jelleggel felsorolja a bilincs alkalmazásának esetköreit: a) aki erőszakos, garázda magatartást tanúsít, és ennek abbahagyására testi kényszerrel nem készíthető, b) aki az intézkedő rendőrt, annak segítőjét, valamint az intézkedésben közreműködőt megtámadja, c) akinek az elfogására bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja miatt került sor, és szökése bilincs alkalmazása nélkül nem akadályozható meg, d) akinek a jogszerű intézkedéssel szembeni ellenszegülése testi kényszerrel nem törhető meg, e) aki önkárosító magatartást tanúsít vagy ilyen magatartás tanúsításával fenyeget, f) akinek fogvatartása során kísérését rendelték el, és a kísért személy veszélyessége azt indokolja, vagy g) akit egyedül intézkedő rendőr állít elő.

A Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (6) bekezdés ab) pontja szerint, a bilincselés módját az intézkedő rendőr az adott körülmények között a legcélrányosabban választja meg azzal, hogy a) a kezek hátra bilincselése akkor célszerű, ha ab) az érintett személy szállítása, átkísérése nem az arra a célra kialakított járműben történik.

A Testület ezen a ponton hangsúlyozza, hogy a Szolgálati Szabályzat 41. §-ának (6) bekezdésben szereplő felsorolás nem bővíti a bilincselés okainak Rtv. 48.§-ában meghatározott listáját, hanem azt részletezi, példálózó felsorolással. Ezek a körülmények önmagukban nem jelentenek jogalapot az Rtv. 48.§-ban szereplő körülmények hiányában. A Szolgálati Szabályzat felhatalmazást nyújt a rendőrnek arra, hogy az érintett személy szállításához bilincselést alkalmazzon abban az esetben, ha az átkísérés nem az erre rendszeresített gépkocsival történik, és annak eldöntését, hogy adott esetben a szökés lehetősége valóban fennáll-e, az intézkedő rendőr mérlegelési körébe utalja. A Testület azonban úgy ítélte meg, hogy a konkrét esetben a szökés lehetőségére való hivatkozás nem biztosított megfelelő jogalapot a bilincs alkalmazására. A tényállás gondos mérlegelése után megállapítható, hogy az intézkedés során semmilyen körülmény nem merült fel, amely a panaszos szökésének lehetőségét vetette volna fel. A panaszos lakásán nem találtak semmit, amely bűncselekményhez köthető lett volna, a panaszos nem tanúsított olyan magatartást, amelyből szökési kísérletre lehetett volna következtetni. Abban az esetben, ha a felmerülő bűncselekmény jellegére tekintettel tartották indokoltnak a rendőrök a panaszos előállítását, akkor az intézkedés megkezdése előtt gondoskodniuk kellett volna arról, hogy szállítási, átkísérési célra kialakított járművel érkezzenek a házkutatás helyszínére. Mivel már a házkutatást megelőzően tisztában voltak a bűncselekmény jellegével, nem az intézkedés során felmerült, új körülmény indokolta az előállítást, nem megfelelő a kimentés, mely szerint nem állt rendelkezésükre a célra rendszeresített szolgálati gépjármű. Ebben az esetben pedig szükséges, hogy a Testület kihangsúlyozza, hogy a rendőrség nem hivatkozhat saját eszközhiányára, munkaszervezési nehézségeire az alapjog-korlátozás indokaként.

Ezen körülményekből kifolyólag a Testület nem tudta elfogadni a rendőrség hivatkozását a szökés lehetőségére, mint jogalap, amelynek következtében a célra nem megfelelő járműre való hivatkozás – az Rtv. 48.§-ában felsorolt körülmények hiányában – nem állta meg a helyét.

Mindezekre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos előállításának eredményessége más, kisebb korlátozással járó módon is biztosítható lett volna. Ennek következtében súlyos mértékben sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő joga az indokolatlan bilincs-alkalmazás vonatkozásában, továbbá az intézkedés sértette az Rtv. 15-16.§-ában foglalt arányossági követelményt is.

3) A Testület vizsgálta a szolgálati fellépés módját.

A panaszos nem sérelmezte a házkutatás tényét, azonban kifejezte felháborodását amiatt, hogy a rendőrök hangoskodva, dörömbölve érkeztek meg a lakóhelyére, amely a panaszos véleménye szerint aránytalan, és túlzó súlyú volt a felmerült gyanúhoz viszonyítva. Különösen sérelmezte, hogy ezzel a rendőrök felébresztették a szomszédokat, ami miatt neki magyarázkodnia kellett.

Az intézkedők a helyszínre érkezve azt tapasztalták, hogy az ingatlan kerítésének nyílászárói be voltak zárva, csengő nem volt felszerelve. Az ingatlan bejárati kapuján kopogtatásra, valamint a hangosan elmondott „Jó reggelt! Rendőrség.” felszólításra a kaputól körülbelül 2 méterre található nyitott szobaablakban egy férfi jelent meg. A férfi kérdésére a r. főörzszászlós közölte, hogy a rendőrségtől érkeztek, és felszólította, hogy az ingatlanba történő bejutást tegye lehetővé. A felszólítást követően a férfi kilépett az ingatlanból és kinyitotta a kaput. Az intézkedők köszönést követően igazolták magukat, a határozat felmutatása mellett közölték a rendőri intézkedés tényét és okát, mire a férfi az ingatlanba kényszer nélkül belépést biztosított részükre.

A Testület indokoltnak tartja megjegyezni, hogy gyakorlatában rendszeresen előfordulnak olyan ügyek, amelyekben a rendőri intézkedés nyilvános helyen, alkalomadtán szomszédok, vagy munkatársak szeme láttára zajlik. A Testület rendszerint abból indul ki hasonló esetekben, hogy a nyilvánosság bizonyos mértékig elkerülhetetlenül a rendőri intézkedések velejárója. Mivel a panaszossal szemben fogatosított intézkedésre a panaszos lakóhelyén került sor, így a helyszín jellegéből fakadóan fennállt a lehetősége annak, hogy a rendőri intézkedést, és az annak során fogatosított cselekményeket a környéken tartózkodók hallják, vagy lássák; a bűncselekmény felderítése érdekében ez elkerülhetetlen volt.

Erre tekintettel a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos emberi méltósághoz fűződő joga nem sérült azáltal, hogy az intézkedést úgy fogatosították vele szemben, hogy a szomszédok hallhatták a rendőrök érkezését.

4) A Testület vizsgálta az előállításról készült dokumentáció panaszos részére való átadását.

A panaszos állítása szerint nem kapott igazolást a rendőrségtől a személyi szabadságának korlátozásáról.

Az igazolás a rendőrségi előállítás időtartamáról című dokumentum szerint a panaszos előállítása 2017. augusztus 24-én 5 óra 26 perctől 8 óra 20 percig tartott. A dokumentumon kifejezetten feltüntetésre került, hogy annak egy példányát a panaszos átvette, ezt aláírásával megerősítve igazolta a panaszos is.

A Testület elfogadta a rendőri álláspontot, mely szerint a panaszos megkapta az előállításáról szóló igazolás másolatát, mivel a panaszos ezt maga is megerősítette aláírásával. Erre tekintettel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

IV.

A Testület megállapította, hogy a panaszossal szemben fennállt a kábítószer-kereskedelem bűncselekmény elkövetésének gyanúja, amelyet a rendőröknek helyszíni intézkedéssel ellenőrizniük kellett. A rendőröknek intézkedési kötelezettsége keletkezett, amelynek eleget tettek, emiatt nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga az intézkedés foganatosítása által. A Testület álláspontja szerint a panaszos előállításának eredményessége a bilincs használatához képest más, kisebb korlátozással járó módon is biztosítható lett volna. Ennek következtében súlyos mértékben sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő joga az indokolatlan bilincs-alkalmazás vonatkozásában, továbbá az intézkedés sértette az Rtv. 15-16.§-ában foglalt arányossági követelményt is. A panaszos emberi méltósághoz fűződő joga nem sérült azáltal, hogy az intézkedést úgy foganatosították vele szemben, hogy a szomszédok hallhatták a rendőrök érkezését. A Testület elfogadta a rendőri álláspontot, mely szerint a panaszos megkapta az előállításáról szóló igazolás másolatát, mivel a panaszos ezt maga is megerősítette aláírásával. Erre tekintettel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

Mindezekre tekintettel a Testület súlyos alapjogsérelmet állapított meg, ennek megfelelően a rendelkező részben foglaltak szerint – az Rtv. 93/A. §-ának (6) bekezdése alapján – az állásfoglalást megküldi az Országos Rendőrfőkapitánynak.

Budapest, 2018. január 25.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTÉSTÜLET